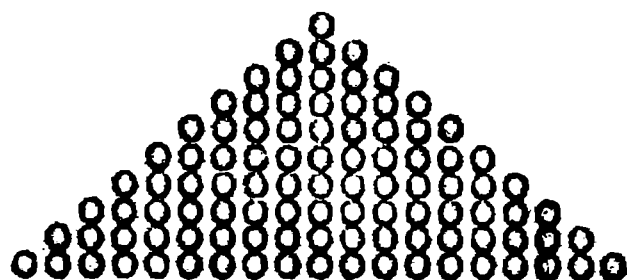

D o n B o s c o ,
priekopník katolíckych svetových misií.

Jeho misijná metóda
a jej výsledky.

D o n B o s c o ,

priekopník katolíckych svetových misií.

Jeho misiová metoda a jej výsledky.

Prednáška predyedená:

dyedena: *Kuči'jue' Ká'moth n' Lá'ine*

Don Bosco,

priekopník katolíckych svetových misií.

1.

Don Bosco, priekopník katolíckych svetových misií.

2.

Akú metódu použil a aké výsledky dosiahol. Všeobecne je známe, že sv. Don Bosco sa neuplatnil skvele iba na poli výchovy mládeže, ale aj v iných odvetviach katolíckej akcie. Aj v svetových misiách znamená dačo jeho meno,

3.

lebo dnes najdeme jeho duchovných synov a dcéry - salesiánov a Dcéry Pomocnice kresťanov - u Indiánov, u Černochoch, Japoncov, Číňanov a u všetkých národov. Neobmedzujú svoju činnosť len na niektoré rasy. Oni poznajú len veľkú túžbu Don Boscovu, starať sa i o pohanov a priniesť im svetlo pravej viery.

4.

Don Bosco sám bol by chcel ísť na misie; chcel sa stať františkánskym misionárom. Ale Prozreteľnosť mienila s ním ináč. Don Bosco mal vychovávať misionárov, ktorí mali konať miesto neho úspešnú misionársku prácu. Jedon z jeho chovancov, Ján Cagliero, bol mu mimoriadnym spôsobom vopred označený ako skvelý priekopník na misiách. Študent Cagliero ochorel na brušný týfus. Lekári sa zriekli nádeje zachrániť mu život. Don Bosco sa odobral k nemocnému, aby ho povzbudil smieriť sa s výrokom lekárov. Tu ho obkľúčila mimoriadna nadprirodzená žiara. Krásna holubica, nesúca v zobáku olivovú ratolesť vznášala sa nad postelou chorého, kým divošké, do zvieracej kože zahalené postavy

starostlivo dívaly sa do tváři nemocného, a potom zmizly. Don Bosco hneď pochopil smysel videnia. Namiesto toho, aby bol vyprával o sviatosti umierajúcich, rozhovoril sa o jeho skorom vyzdravení a budúcej práci vo viníci Pána.

5.

Aj vo svojich snách sa Don Bosco často zapodieval misionármi. Nielen že prežíval vo snách všetky ťažkosti a námahy misionárov, ale mu boli oznámené ich významnejšie podniky, ktoré pomaly uskutočňovali. Tak na pr. dostal poučenie, že sa má najprv zaoberať mládežou, aby mohol jej pomocou ľahšie dospieť pre nebo získavať.

6.

"Žatva je veľká, ale robotníkov málo!" V súvisi s týmto výrokom Spasiteľovým Don Bosco veľmi často hovorieval svojim mladíkom o vlastných misionárskych plánoch. Už r. 1848 povedal: Keby som mal veľa kňazov a klerikov, chcel by som ich poslať do Patagonie a do Ohňovej zeme, aby tam hlásali evanjelium. Lebo tie kmene sú najopustenejšie.

7.

Ďalší sen sv. Don Bosca, keď dostal povzbudenie aby oduševňoval a vychovával kňazov, klerikov a spolubratov-koadjutorov pre sv. misie.

8.

Konečne 11. nov. 1875 mohol Don Bosco poslať svojich prvých desať misionárov. Vodcom tejto malej výpravy bol už spomínaný Ján Cagliero, ktorý bol medzitým vysvätený za kňaza. Don Bosco podal im knižočku s veľmi cennými radami pre misionárov. Argentínsky vyslanec (v strede obrazu) vyprosil si misionárov pre Patagoniu. Prvú úspešnú prácu pravda, nekonali saleziánski misionári u spomenutých pohanov a divochov, ale v povestnej štvrti mesta Buenos Aires, kde bývali európski vystaňovalci.

9.

Roku 1878 podnikli štyria saleziáni z Buenos Aires prvú výpravu k pampám Indiánov, ktorí však sa zdali byť neprístupní a pred misionármi bojazlivo utekali. Dôvera k belochom bola u týchto Indiánov veľmi otrávená pre ukrutnosti, ktoré popáchali na nich vystaňovalci. Postupne však, keď sa indiáni presvedčili, že misionári prišli s celkým iným úmyslom, totiž nie aby vykorisťovali osadníkov zeme a sa obohacovali, ale aby Indiánov urobili duševne bohatých a šťastných, a mali k nim úplnú dôveru.

10.

Prví saleziánski misionári, predovšetkým Don Cagliero a Don Costamagna pochodili zem všetkými smermi od východu na západ, od severu na juh. Pránikli až k najjužnejšiemu cípu, k Ohňovej zemi. Tak spoznali zem a spôsob života obyvateľov. S časom na čas podávali správy Don Boscovi v dlhých listoch o výsledkoch svojho skúmania.

11.

Ako sa tešil Don Bosco, keď videl v týchto listoch uskutočnenie svojich snov o misiách. Čo mu Cagliero o Indiánoch v Patagonii hovoril, súhlasilo úplne s tým, o čom sa Don Boscovi pred rokmi snívalo. Vtedy si nevedel Don Bosco vysvetliť, kto by mohli byť títo pohania, ktorí plní úzkosti obkružovali smrteľnú posteľ Caglierova. Boli to tak zvaní Ona-Indiáni z Ohňovej zeme. Náš obraz ukazuje jednu takú rodinu na ceste.

12.

Ona-žena so svojím dieťaťom, obidvaja v peknom obleku. Títo obyvatelia z kmeňa Ona, ako rozličné susedné kmene patria k praobyvateľom zeme. Ich spôsob života je veľmi primitívny, mravné pomery sú však v niektorých veciach lepšie ako u národov neskoršej kultúry.

13.

Zvlášť rodinný život je omnoho usporiadanejší,

Tuďakejší a mravnejší, ako býva u iných národov v prírode. Indiáni veria úplne vo vyššiu Bytnosť a cítia sa jej byť zodpovední. Kresťanstvu sú veľmi prístupní a plánovitá misionárska činnosť prináša dobrý výsledok.

14.

Tie isté dobré skúsenosti majú naši misionári aj od národov iných zemí, ako v Amerike, tak aj v Ázii a v Afrike. Pravda, najdú tiež aj hlboký mravný úpadok, otroctvo a obchod s ľuďmi, mnohoženstvo, vraždenie detí a starých ľudí, ľudožrúctvo a .
Vždy tu však ide o zjavy úpadkové. Tieto bremená neboly nikdy pôvodnými. Podľa odporúčania Don Bosca zaoberajú sa saleziáni so zvláštnou záľubou s týmito najzanedbanejšími medzi kmeňmi.

15.

Zasa Indiánka a to pri práci. Obratnými rukami zhotovuje si košíček zo zvláštnej trávy. Práca je u Indiánov zpravidla vecou ženy. Mužovia venujú sa lovu, alebo prevádzajú vojenské cvičenia.

16.

Indián v slávnostnej ozdohe s pomaľovanou tvárou a ozdobenou hlavou.

17.

Chýža Indiánov. Na kostru z konárov príde neskoršie strecha z listia. Búda je 10 m dlhá a 3 m široká i vysoká.

18.

Vojenský tanec Chavantov. Tento kmeň je jedon z najstarších kmeňov Južnej Ameriky. So svojimi susedmi žijú Chavantes v neustálom boji. Tiež aj belochovo nenávidia. Každý, kto vetúpi do ich zeme, je synom smrti. Bohužiaľ, ani misionári nie sú výnimkou.

19.

Roku 1934, 10. novembra, padli im za obeť dvaja misionári. Boli od Chavantov ukrutne rozsekaní. V poslednom čase pokúšali sa saleziáni, či by sa im nepodarilo urobiť výpravu k Chavantom. Použili k tomu kresťanských Bororos, ktorí teraz s Chavantmi nežijú v pokoji.

20.

Dôkaz ukrutnosti týchto juhoamerických indiánskych kmeňov: ľudské hlavy. Indián má v obyčaji svojmu premoženému nepriateľovi useknúť hlavu, aby ju potom nosil za pásom ako odznak víťazstva.

21.

Indiánsky príbytok v Ekvadore. Je už značne väčší a pevnejšie stavaný, má však veľkú nevýhodu,

22.

že vnútri nemá nijakých oddelení. Všetci bývajú spolu, mladí i starí, mužovia i ženy, manželia i nemanželia.

23.

Vráťme sa znova k našej téme. To však nie je spôsob života Indiánov, ale Don Boscova misionárska metóda a jej výsledky. Ako v Európe, podobne i v misiách venuje Don Bosco hlavnú starosť mládeži. Pri rozlúčke svojich prvých misionárov povedal: Zaujímajte sa hlavne o dieťky a budete požívať zvláštne požehnanie božie a štedrosti spolublúžnych.

(Deti Indiánov v podobe známych anjelov na sixtínskom obraze Madonny od Rafaela.)

24.

Dvaja saleziánski misionári vyučujú katechizmus. Jedon nestačí. Zpočiatku bolo iba málo detí, ktoré počúvali slová misionárova, potom prichádzalo stále viac, až prišli i dospelí. Zvedavosť, ktorá ich sem zpočiatku hnala, stala sa túžbou až

konečne i žiadosťou po sv. krste.

25.

Pobožnosti odbavuje misionár v pralese, lebo to je často jediné dôstojné miesto na slúženie sv. omše. A predsa sobranosť katechumenov a tiež aj pohanov nie je menšia ako sobranosť našich veriacich v našich krásnych kostoloch. Chudoba je stálou sprievodkyňou misionára. Často má sotva najpotrebnejšie k slúženiu sv. omše, a na udeľovanie sviatostí.

26.

Aj v súkromnom živote sa musí uskromniť a zriecť sa mnohých vecí. Tak spí niekedy pod holým nebom vo visiach sietach. Živo misionárov je životom stáleho obetovania a zapierania sa. Ale práve tieto obete obohacujú jeho činnosť.

27.

Nezištnosť misionára získava si srdcia domorodcov. Nielen svoje dieťky posielajú k nemu, ale i sami prichádzajú a učia sa pravdám sv. náboženstva.

28-

Niektorí chcú ostať úplne v blízkosti misionárovej. Kde možno previesť toto želanie, tam vzniknú chatrče domorodcov vedľa misionárskych staníc a tak vzniknú kresťanské dediny, v ktorých je misionár všetkým: kňazom i učiteľom, staviteľom, starostom, sudcom a lekárom.

29.

Samozrejme, že vyučovanie detí je vždy ich prvou starosťou. Čo musí všetko misionár na tomto poli konať, dokazuje už tá okolnosť, že musí najprv robiť najjednoduchšie učebné pomôcky, lebo len zriedkakedy existuje gramatika alebo učebnica reči domorodcov. Don Boscovi saleziáni vydali už učebnice náboženstva v rozličných rečiach domorodcov.

30.

Inou veľkou starosťou misionára je povzniesť mravy a vytvoriť charakter aj u dospelých. Na obrázku vidíme manželský pár z kmeňa Kivarov, ktorých sa bolo kedysi treba obávať ako dnes Čhavantov a iných.

31.

Dnes sú Kivari pýchou a radosťou našich misionárov. Ich mnohoročná práca nebola даромá. Prirovnanie predošlého obrázku s týmto jasne svedčí, o vyššej mravnej a kultúrnej úrovni tohto kmeňa. Tu vidíme tiež Kivarov s misionárom.

32.

Misionári nešíria iba vieru, ale i kultúru. Ján Jørgensen je tej mienky, že Don Bosco je najjasnejší dôkaz toho, že kresťanstvo vykonáva najväčšiu civilizačnú prácu. Naši misionári, najmä bratia koadjutori a Dcéry Pomocnice kresťanov ktoré tiež Don Bosco založil idu do všetkých krajov kde sa misionári bezpečnejšie usídlia a pôsobia tam medzi ženami. Vidíme tu indiánske ženy a dievčatá, ako sa učia písať v škole u sestričiek.

33.

Pilne sa naučia najrozličnejšie remeslá, o ktorých predtým nemali ani poňatia. Tu vidíme zámočnícku pracovňu so strojmi. Podľa svojich najlepších síl sa usilujú misionári, povzniesť tie kraje kultúrne, ale pritom nezanedbávajú hlavný svoj úkol, totiž prácu na spáse duší.

34.

Sú presvedčení, že kultúra duše je dušou vzdelanosti a preto prvá vec a stredisko každej osady je kostol. Táto malá, ale pekná kaplnka bola nahradená s tehlá vystaveným riadnym kostolom.

35.

Odkedy Fernao de Magellan, slávny portugalský plavec, objavil Patagoniu - prvé to pôsobisko salesiánov, uplynulo vyše 400 rokov. Cez túto dobu nesvedomiti a ziskuchtiví cudzinci rušili pokoj zeme a svojím skazenosným vplyvom naplnili zúfalstvom a bezradnosťou srdce domorodcov. Je pravda, že sa misionári pokúsili napraviť škodu a zem pokresťančiť, ale bez veľkého úspechu.

36.

Len synom Don Boscovým sa podarilo dosiahnuť väčších a trvalejších úspechov. Len tak mohli založiť kráľovstvo božie, keď našli spôsob, ako sa dostať k srdcu obyvateľov. V dejinách Patagonie a Chľovej zeme sú nezmazateľne zaznačené mená salesiánov ako na pr. Megra Lasagno (na obrázku), ako i jeho nástupcov, Malena, Megra Fagnana a Costamagna. Niekde sú pomenované podľa nich i vrchy, jazerá a kraje.

37.

Ale opravdivý apoštol Patagonie bol Don Cagliero. Uskutočnilo sa, čo mu Don Bosco predpovedal. Ako misionár pochodil celú krajinu, bol prvý salesiánsky biskup, neskôr kardinál a dožil sa požehnaného veku 88 rokov.

38.

Krátko pred smrťou sv. Don Bosca vrátil sa v decembri 1688 don Cagliero do Európy, pričom predstavil svojmu duchovnému otcovi kresťanských Indiánov v Patagonie. Tak zažil náš svätec ešte na zemi uskutočnenie svojich snov a videní. Duchovní synovia a dcéry Don Bosca pracovali aj v Novom Svete, v Amerike na spásu nešťastných duší, zvlášť mládeže.

39.

Dnes obrovská socha Krista Kráľa v prístave Rio de Janeiro rozpína svoje ramená nad skoro 400 osadami salesiánov a dcér P. M. Pomocnice.

40.

Don Bosca všeobecne nazývajú moderným svätým. A právom! Lebo pri dušpastierskej činnosti použil najradšej moderné prostriedky, ako na príklad tlač. Jeho príklad nasledujú aj saleziánski misionári. Nakoľko im je to možné, zapriahnu do svojich služieb najmodernejšie vymoženosti techniky, len aby sa šírilo kráľovstvo božie. Nielen apoštolát tlačí, ale aj takéto auto-kaplnky sa dobre osvedčili v Patagonii a inde.

41.

Pohľad na vnútrajšok spomenutej auto-kaplnky. Rýchle dopravné prostriedky zvýšia činnosť misionárov. Preto používajú čakedy aj lietadlá a na väčších riekach Južnej Ameriky majú vlastné parníky.

42.

Aj väčšie mosty spravili saleziáni na riekach, ako je tento! Dnes cez pralesy vedú cesty, ktoré vystavili saleziáni s veľkou námahou cez dlhé roky.

43.

Misionár si pomáha proti všetkému, čo sa mu stavia do cesty. Vie úspešne bojovať aj proti nebezpečným tropickým nemociam. Každá väčšia misiová stanica má svoju nemocnicu a pri nej zariadenú lekáreň.

44.

Podľa žiadostí Don Boscovej saleziáni sa zaujímajú o tých najchudobnejších a najopustenejších nemocných. K nim patria najmä malomocní. V Južnej Amerike sú saleziánom sverené tri veľké kolónie s malomocnými, a to: na ostrove Canno di Loro, v Agua de Dios, v Contratación. Len v tejto poslednej osade pracuje do 30 saleziánov a Dcéra Pomocnice kresťanov.

45.

Nevieme si ani predstaviť, koľko sebasaprenia vyžaduje starosť o týchto chorých. Okrem toho sú v stá-
lom nebezpečenstve, že sa sami nakazia. Viac sale-
ziánov a Dcéer Pomocnice padlo už za obeť pri ošetro-
vaní malomocných.

46.

Prv než by sme opustili Južnú Ameriku, prvé to pô-
sobisko saleziánskych misionárov, spomenieme ešte
iné nebezpečenstvá, ktoré ohrožujú našich misioná-
rov. Krásne sú tropické kraje s bohatým rastlin-
stvom, ale aj zraďné, aspoň pre Europčanov. Nie-
ktoré také kraje dostali meno: Zelené peklo,
lebo pod ich zeleným plášťom všetko ničí horúčka,
ktorej každoročne nejedon padne za obeť.

47.

Aj medzi zvieratmi má misionár veľa nepriateľov.
Sú to najmä jedovaté hady, ktoré sa skrývajú
v zelenej tráve a číhajú, ako by mohli ľakoho
smrteľne poštípať. Na obrázku vidíme nebezpeč-
ných hadov.

48.

Nebezpečná šelma nielen pre stáda, ale aj pre
človeka je takzvaná puma. Okrem toho mnohé iné,
proti ktorým sa musí brániť. - Najsmutnejšie
je však, keď napadnú misionára rozumom obdarené
stvorenia, domorodci, keď ho zavraždia tí, pre
ktorých opustil všetko, príbuzných, domov, vlast.

49.

Peter Fuchs, ktorého zavraždil kmeň Chavantov.

50.

Dosiaľ sme sa trochu oboznámili s Don Boscom
misijskou metódou. Pozostáva v tom, že sa misio-
nár zaoberá zvlášť mládežou. A cez mládež sa
dostanú takto k dospelým. V Južnej Amerike sa
to podarilo s veľkým úspechom.

51.

V Afrike sa táto metóda tiež osvedčila. Aj tu saleziáni začali s mládežou, aby s jej pomocou mohli založiť kráľovstvo božie. prví saleziáni prišli do Katanga (Belg. Kongo) roku 1911. Zpočiatku vyvíňovali svoju činnosť na školách v Elisabethville. Neskôr sa postupne zväčšoval okruh ich pôsobnosti, tak že r. 1925 dostali duchovnú správu nad celým územím Hornej Luapule. Včun tam pracuje okolo 60 saleziánov a ešte viac dcér P. M. Pomocnice.

52.

Tu vidíme jednu africkú chatrč, v akej býva aj misionár, kým si nevystaví niečo lepšieho.

53.

V Belgickom Kongu mali naši misionári a sestričky s mládeže iba radosť. Skutočne veselí, otvorení, povdační a usilovní národ. O menších sa starajú Dcéry Pomocnice kresťanov. Podarilo sa im snížiť umrtnosť detí v tých krajoch, s 37 % na 20 %. V škole užívajú učebnice v jazyku Kibemba, tlačené saleziánmi v Kafube.

54.

Aj tu ošetrujú saleziáni chorých. V jednom jednom roku prešlo ich nemocnicami okolo 16.000 nemocných. V Ugage im je sverená osada malomocných.

55.

Čo do počtu katolíkov zistil sa stály a rýchly vzrast ročite o niekoľko sto viac.

56. 0

Okrem mnohých krstov najkrajším ovocím misijnej činnosti sú domorodí kňazi a rehoľníci. Saleziáni vydržujú vlastný seminár, z ktorého vyšlo už niekoľko domorodých kňazov. Teraz počíta okolo 50 chovancov, ktorí sa pripravujú na kňazský stav.

57.

Vskutku, s mládežou môže mať človek úspechy, či je to v Európe, Ázii, alebo Afrike. Mládež, vychovaná v duchu Don Boscovom je najkrajšou nádejou. Dvaja indickí saleziánski chovanci.

58.

Pod indickými palmami pracuje okolo 250 saleziánov. Misia je obdarená zvláštnym požehnaním božím. Viacerí dospelí sa ~~zabývajú~~ nechávajú pokrstiť, aj významné osobnosti. Nejedna obec, kde pracovali protestantskí pastori, prosí o prijatie do katolíckej Cirkvi, hoci tam naši misionári nevyučovali. Sám Ind poznal, ktoré je pravé náboženstvo.

59.

Hlboký a krásny dojem zanechajú na Indoch ceremonie sv. Cirkvi, zvlášť slávnostná sv. omša.

60.

Saleziánsky chlapčenský domov. Navštevujú ho tak katolícke, ako aj pohanské deti. Keď aj mnohé pohanské deti k vôli svojim pohanským rodičom až po mnohých rokoch sa stanú katolíkmi, alebo vôbec neprestúpia na katol. vieru, aj tak majú najväčšiu úctu ku katol. náboženstvu a smýšľajú dobre o saleziánoch.

61.

Vynikajúci saleziánsky misionár Msgr Eugène Mederlet, arcibiskup v Madrase v Indii, ktorý zomrel 12. dec. 1934. Počas svojej 27-ročnej misionárskej činnosti obrátil mnoho tisíc pohanov na pravú vieru. K vôli blahorečenia a svätorečenia Don Bosca prišiel Msgr Mederlet do Európy, kde ponaštevovoval rozličné saleziánske ústavy, a všade imponoval svojím patriarchálnym vzhľadom. Na našom obraze vidíme, ako si vie získať sympatiu dieťok tým, že im roššáva orechy.

62.

Čínske sirotky čakajú na obed, ktorý sa im dáva v rozličných sales. ústavoch. Od r. 1920 pracujú synovia Don Bosca tiež v Číne. Čínskych saleziánskych osád je asi 20. Tak sa splnila i tu predpoveď sv. Don Bosca z r. 1886: "Ja sa toho síce nedožijem, ale moji synovia uvidia, čo im Panha Mária v Číne pripravila."

63.

Ešte raz vidíme Magra Mederleta obkľúčeného indickými seminaristami. Saleziáni zakladajú v Ázii ústavy pre výchovu domorodých kňazov. Bohužiaľ, jeden takýto najdôležitejší ústav v Shillongu, hlavnom meste Assamu, padol za obeť požiaru 10. apríla 1936. V seminári v Shillongu bývalo ubytované viac než 80 teologov a filozofov.

64.

Tažkou starosťou pre misionárov v Číne sú okrem boľševického štvania národa zbojnícke tlupy. Už niekoľko misionárov padlo za obeť zloďom. Hlavne majú namierené na vysokopostavené osobnosti. Keď takýchto zajmú, žiadajú za nich veľké výkupné. Ak sa čín skôr zajatec nevykúpi, je stratený.

65.

Tak boli zavraždení zloďmi 25. febr. 1930 saleziánski biskup Magre Versiglia a jeho sprievodca kňaz Caravaria. Nástupcom zavraždeného biskupa je teraz Magre Ignác Canasei, salezián z južného Tyrolska. Jeho heslom je: Čína pre Boha, ja pre Čínu.

66.

Pozorujúc činnosť saleziánov v Číne a v Indii, môžeme povedať, že v krátkom čase dosiahli mnoho. Ich najväčšou pýchou sú mnohí domorodí kandidáti na stav kňazský, ktorí misionárom budú pomáhať zmnohonásobňovať výsledky ich bohumilej práce. náš obraz predstavuje indického seminaristu (vľavo) a ako vyzerá prv v civilii (vpravo).

67.

Indický chlapec, pohrúžený v modlitbe. Don Bosco má pravdu, keď zdôrazňuje misiu mládeže. Táto mládež je toho hodná. Poukazuje na najväčšie nádeje.

68.

Nakoniec ešte malé odbočenie do Niponska: i tu sú saleziáni zastúpení. Je to ťažké misionárské pole. Ako kedysi u Františka Xaverského, objavuje sa vždy tá istá nedôvera voči kresťanstvu. Myslí sa úplne vážne, že misionári chcú národ vykorisťovať a zadovážiť si materiálny zisk. Len pomaly sa tomuto predchádza. náš obrázok predstavuje saleziánsky ústav v Niponsku. 10 salez. osád bolo r. 1935 povýšené na apoštolskú prefektúru.

69.

Niponské umenie. Betlehemskej maľba.

70.

Japonské umenie. Matka s bož. dieťaťom.

71.

V Niponsku rozvíjajú saleziáni čulú tlačiarsku činnosť. Majú vlastnú tlačiarňu a vydávajú Don Boscom založené Katolícke spisy v domorodej reči. Saleziánski chovanci starajú sa o rozšírenie spisov.

72.

Keď sme už mnoho počuli o sales. misiách, chceme tiež vedieť, kde máme saleziánov hľadať na mape. Študujme mapu, ako títo negerskí chlapci. Najprv však vidíme grafické znázornenie, ktoré predstavuje prírastok saleziánov, pracujúcich v misiách.

73.

Bolo to r. 1880, ako sme už spomenuli, keď sa 4 misionári odvážili ísť medzi pohanov do Patagónie. Na začiatku 20. storočia bolo tam už 205 sa-

leziánskych misionárov a roku 1933 bolo ich už vyše tisíc.

74.

V Juž. Amerike spravujú saleziáni 7 vlastných misijných území: 1.) Apoštolský vikariát Magellanes. v Ohňovej zemi a na Falklandských ostrovoch. 2.) Apoštol. vikariát Mendos a Gualaquiza v Ekvadore. 3.) Apoštol. prelatura v Araguaya a v brazílskych pralesoch. 4.) Apoštol. prelatura v Rio Negro, kde sa pred saleziánmi pokúšala pracovať už päť iných misionárskych spoločností, ale nemohli zniesť tamoršie podnebie. 5.) Apoštol, prelatura Porto Velho na Hornej Amazonke. 6.) Misia Gran Chaco v Paraguay. 7.) Apoštol. prefektúra pri Hornom Orínoku v štáte Venezuela. V

75.

V Afrike sa starajú saleziáni o apoštolskú prefektúru Horná Luapa v Kongu.

76.

Dalšie samostatné misijné územia saleziánov v Ázii sú: 9. Arcidiecéza Madras v prednej Indii. 10.) Apoštolská prefektúra v Assame, ktorá bola spravovaná až do svetovej vojny rehoľníkmi salvatoriánmi z Nemecka. 11.) V Siame misia Rajaburi s 9 osadami. 12.) Diecéza Krišnagarská, kde teraz na tisíc pohanov pripadnú sotva dvaja kresťania. 13.) Misia v Shiu-Chow v Číne a 14.) Misia v Miyasaki. - To je 14 samostatných misiových území, ktoré spolu tvoria plochu 2,807.294 km². Na tejto ploche žije 23 mil. 422 tisíc ľudí, z ktorých je katolíkov sotva 700 tisíc. Okrem týchto vypočítaných misijných území pracuje stále saleziánov v územiach, ktoré spravujú iné rády a Kongregácie.

77.

Teraz ukážeme ešte niekoľko obrázkov zo slávnostnej rozlúčky saleziánskych misionárov. Táto sa koná podobne ako za časov Don Boscových každý rok

v jeseni v chráme P. Márie Pomocnice v Turíne. Od oltára prehovorí k odchádzajúcim misionárom a veriacim, ktorí tam prišli z tejto príležitosti, dajaký cirkevný hodnostár alebo saleziánsky biskup z misii.

78.

Pohľad na mladých misionárov, kňazov, klerikov, koadjutorov a sestričky P. M. Pomocnice. Medzi nimi sa nachádzajú časti i slovenskí saleziáni.

79.

Dojímavo pôsobí podávanie misionárskeho kríža, ktorý misionári bozkávajú. Kríž im má pripomínať v hodinách sklúčenosti a malomyselnosti, pre koho trpia a pre koho sa obetujú a znášajú nedostatky; všetko pre Krista, ktorý sa obetoval celý za nás, aby nás vykúpil.

80.

Potom nasledujú posledné poučujúce a povzbudzujúce slová generálneho predstaveného. Tieto slová si každý lúčiaci sa misionár uchováva v srdci a ako Don Boscov testament. Potom idú von na veľké pole práce Cirkvi sv., sprevádzaný súc blahoželaním svojich spolubratov a modlitbami veriacich.

81.

Skupina sales. misionárov, ktorí dostali na misijnú nedeľu (tj. 3 nedeľa v októbri) v chráme P. M. Pomocnice svoje apoštolské poslanie. Mimo týchto je ešte práve toľko dcier P. M. Pomocnice. Priemerne býva každý rok dvesto i viac synov a dcér Don Boscových, ktorí odchádzajú na misie.

82.

Pre výchovu misionárov majú saleziáni v Európe rozličné ústavy. Tento a nasledujúce tri obrazy predstavujú najväčší sales. misijný ústav v

Turín. Pohľad na ústav Conte Rebaudengo.

83.

Veľký vnútorný dvor. Tento ústav bol postavený pred niekoľkými rokmi. Zhotovený bol z veľkej čiastky z milodarov grófa Rebaudengo, saleziánskeho spolupracovníka. Vychovávajú sa v ňom koadjutori, ktorí sa chcú venovať misiám.

84.

Pohľad na pracovňu. Je to stolárska dielňa. Spolubratia sa učia všetkým remeslám: stolárstvo, krajčírstvo, zámočníctvo, kováčstvo, obuvníctvo, pekárstvo, tlačiarstvo a podobne. Saleziánski koadjutori idú na misie až vtedy, keď sa vyučili dajakému remeslu.

85.

Veľká spálňa ústavu. Podobné veľké izby sú kaplnka, študovňa, jedálňa atď.

86.

Saleziáni majú podľa prania svojho zakladateľa úlohu starať sa v misiách o výchovu mládeže. Don Bosco chce mládež celého sveta priviesť k Rímu. V tom pozostáva jeho misiónárska metóda; o výsledku tejto metódy chceme sa v dnešnej prednáške so svetskými obrazmi presvedčiť.

87.

Náš blahej pamäti zosnulý sv. Otec, ktorý pre svoj veľký záujem, ktorý mal pre misie, bol ešte za života nazvaný pápežom misií. Tento s veľkým záujmom sledoval činnosť salez. misiónárov, ktorí konajú všetko to, čo chce on, aby tak splnili poslednú vôľu Ježiša Krista, zvestovať totiž jeho sv. evanjelium všetkým národom.

88.

Chcú uhasiť smäd Spasiteľa po nesmrteľných dušách. Spasiteľ nesmie nadarmo na kríži krváčať. Otvorené Kristove rany na kríži musia byť prístupné i pohanom v najzapadlejších pralesoch. Všetci musia byť jedno, jedno veľké stádo pastiera Ježiša Krista.

89.

Kristus je svetlo k osvieteniu pohanov. Už 2000 rokov svieti na zem a volá vše kých do svojho kráľovstva. Náš obraz znázorňuje postup kresťanstva po storočiach. Tento vzrast by mal prestať? Nemalo by viac šírenie katolíckej viery byť starostou každého katolíka?

90.

Musí nám veľmi ležať na srdci osud našich pohanských bratov a sestár. Už i mládež sa musí zaujímať o misie; iba potom sa môže dúfať, že keď vyrastú budú účinné pomáhať šíreniu kráľovstva božieho na zemi. Nadšenie pre misie sa vzpruží čítaním a rozširovaním misiónárskych časopisov.

91.

Všetci by sa mali modliť a obetovať niečo pre misie. Misionár potrebuje mať za sebou mnoho modlitby a prostriedkov až potom môžeme dúfať, že jeho práca bude mať mnohonásobné úspechy. Nemalo by byť jediného katolíka, ktorý by sa nemodlil za misie. Keď každý nemôže hmotne podporovať misie, môže to nahradiť modlitbou.

92.

Okrem toho treba pracovať. Misijné výstavy a výstavy kostolných šiat pre misie svedčia o neúnavnej práci žien pre misie. Samozrejme, že sa misionárovi mnoho pomôže, keď sa nemusí starať o šatstvo a kostolnú bielizeň.

93.

Aká štedrá je ruka, ktorá sa za misie nielen modlí a pracuje, ale tiež niečo udeľuje. Nikto by sa nemal vyhovárať, keď je sbierka na misie. Kto má moc, nech dá mnoho, kto má málo, nech dá aspoň niečo. Halier vdovín je Bohu najmilšia obeta. Z mnohých malých darčiekov vytvorili saleziánski misionári veľké veci.

94.

Myšlienka, ktorá nás má sprevádzať čo ovocie tejto prednášky, je: Kristus musí panovať nad všetkými ľuďmi. Znamenie Vykupiteľa musí obkľučovať celú zemeguľu. Misionári pracujú nato, aby dosiahli tento cieľ, a je tiež mojou povinnosťou, podporovať ich prácu všemožnými prostriedkami.

=====

Bratislava.

27. mája -

1939.